

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

P o s u d e k

diplomové práce Ing. Marie Nenutilové

„Zvíře jako věc a jeho ochrana podle občanského zákoníku“

Předložená diplomová práce o rozsahu 45 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, anotací, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem je členěna do 4 částí, tyto pak dále do kapitol.

Diplomantka zvolila ne zcela tradiční téma, které ovšem s ohledem na změny, které přinesl nový kodex civilního práva (zákon č. 89/2012 Sb.) nabylo na aktuálnosti. Diplomový úkol byl zadán v únoru 2013, tedy ještě za účinnosti zák. č. 40/1964 Sb. (ovšem již za platnosti zák. č. 89/2012 Sb. !), a tak bychom mohli s určitou výhradou tolerovat už samotný název diplomové práce. Práce však byla dokončena a odevzdána v březnu 2014; znamená to, že již sám název práce je chybný, neboť zvíře není věc. Autorka práce měla tuto skutečnost reflektovat.

Právě proto, že zákon č. 89/2012 Sb. charakteristiku a právní poměry zvířete jako předmětu (?) občanskoprávních vztahů upravuje výrazně podrobněji než tomu bylo v předcházejícím občanskoprávním kodexu, byl dán diplomantce prostor, aby pojala téma obecně a ze všech v úvahu přicházejících hledisek.

K systematickému členění práce bych měl určitou výhradu, totiž že odkaz a stručná připomínka veřejnoprávních předpisů (kapitoly 4.2.2. – 4.2.8.) měly být řazeny až za výklad právní úpravy podle zák. č. 89/2012 Sb., který tvoří gros práce. Jinak k systematické závažnější připomínky nemám.

Jak již uvedeno, diplomantka zohlednila všechny hlediska, která se právní úpravy poměrů zvířete týkají (zmiňuje např. i nájem či pacht zvířete, zvíře jako součást inventáře). Těchto hledisek je tolik, že to nutně přivedlo značnou povrchnost výkladu. Např. při právě připomínaných institutech nájmu, pachtu atd. jde v podstatě o heslovité teze, zpravidla se omezující na citaci či parafrázi zákonné dikce, někdy opravdu velmi stručně doplněné citací z důvodové zprávy k zákonu. Hlubší rozbor s poukazem na možné interpretační či aplikační problémy proto absentuje. K úvahám *de lege ferenda* diplomantka odvahy nenalezla.

Z toho ovšem plyne další závěr, že se totiž autorka nemohla dopustit věcných nesprávností, citujíc zákon či důvodovou zprávu k němu. Po obsahové stránce tedy mohou práci hodnotit

jako vhodnou prolegomenu k dalšímu studiu předmětné problematiky, která zájemce komplexně upozorní na právní úpravu, k tomu podá informaci o pramenech, z nichž lze čerpat. Měla-li diplomantka právě tuto ambici, pak jistě byla naplněna. Práci by jistě obohatila komparace s významnou zahraniční právní úpravou. Odkazy na předpisy mezinárodního práva, resp. předpisy EU jsou pozitivem.

Z hlediska přístupu autorky k tématu vyzdvihují především aktivitu a samostatnou práci při excerpci literatury a judikatury, byť závěrečný poznámkový aparát není komplexní. Citace pramenů doktrinárních i judiciálních odpovídá citační normě a požadavkům vědecké práce. Diplomantka osvědčila dobrou schopnost zpracování, utřídění a analýzy podstatných poznatků, rozboru problematiky. Daný materiál autorka traktuje velmi uměřeným způsobem. Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu na pramen. Značné problémy jí však způsobuje dosíci bezchybné stylistické a gramatické stránka textu.

Závěr: diplomovou práci hodnotím jako **dobrou** a **doporučuji ji k obhajobě**.

Při disputaci diplomantka zaměří pozornost na podrobnější výklad odpovědnosti za škodu způsobenou zvířetem a na zvířeti.

V Plzni dne 2.5.2014

JUDr. Alexander Šíma

vedoucí diplomové práce